

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

⊖

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

Ζωε, v. d. Acotum lingua vel Dorum dicitur pro θωε. In duali...

Αγγιθε, v. d. ε, propinquus Deo, proxime ad Deum accedens...

Αθεος, qui sine Deo est impius: qui vel Deum esse non credit...

Αθεος, v. d. ε, & αθεος: impietas Plat. epist. 7. & Greg.

Αθεος sine Deo, sine numine diuinum. Od. r. & apud Theocr.

Αθεος, numine diuino non afflatus.

Αθεος, vnde φησι αθεος θωε, in Anth. epigr. exp. quod a...

Αθεος, contrarius Deo aduersarius Deo. vt αθεος μετ' εμε...

Αθεος, diuinitatis inquit. vt αθεος Σαρπηδων. apud Hom. Il. 2.

Αθεος, dicitur sine Deo. est impius apud Soph. in Thyeste.

Αθεος, ex homine Deum facio, in deos seu diuos refero...

Αθεος, inter deos referri.

Αθεος, n. inter deos relatio, diuinorum honorum attributio...

Αθεος, vnde Cic. in epist. ad Att. II. 2. ep. 17. & lib. 12. ep. 17. & 35.

Αθεος, numine diuino afflor. Philo.

Αθεος, vel απροσθεος, negans Deum. ε φησι απροσθεος...

Αθεος, duo dii duplex numen. Naz. (Iunr.)

Αθεος, qui duos Deos, seu duplex numen statuunt, aut con...

Αθεος, nisi fortassis a θωε derivari putandum sit, vt sit idem quod...

Αθεος, dicitur medicamentum quoddam compositum ex...

Αθεος, deifico deum efficio.

Αθεος, deum fieri, a θεο.

Αθεος, Deo dedico, confecto, item in numerum deorum...

Αθεος, in quo Deus est, seu afflatus aut infusus Deo diuinus...

Αθεος, numine agor. Luc. & Plat. in op. 1. Εθυσιαστος...

Αθεος, qui fanatico furore agit, numine afflatus: vel qui fanatico...

Αθεος, per contractionem pro εθυσ. Phil. de vita Mos. 11.

Αθεος, fanaticus, qui furore fanatico agit, numine afflatus...

Αθεος, numinis afflato. Hippocr. ep. ad Demag.

Αθεος, sine εθυσιαστω, i. e. sine fanatico seu diuino furore...

Αθεος, i. e. εθυσιαστος, i. e. a furore fanatici seu diuini...

Αθεος, i. e. εθυσιαστος, i. e. a furore fanatici seu diuini...

Αθεος, i. e. εθυσιαστος, i. e. a furore fanatici seu diuini...

Αθεος, i. e. εθυσιαστος, i. e. a furore fanatici seu diuini...

Αθεος, i. e. εθυσιαστος, i. e. a furore fanatici seu diuini...

Επιθεος, deorum opem contra aliquem imploro, deorum iram...

Επιθεος, numine diuino afflor, infusus diuino com...

Επιθεος, obtestatio, que fit per Deum, seu Deos. Thuc.

Επιθεος, idem.

Επιθεος, admodum diuinus, sacer sanctus. Ilia.

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Επιθεος, idem quod εθυσιαστος, vt Y...

Aristop. θυμὸς τὸ ἐν τῷ θυμῷ conditum: de quo Diosc. lib. 5. cap. 59. & Colum. lib. 12. cap. 35.
 Θύμην υ. τὸ quibusdam dicitur θυμῷ, ex Actio lib. 13. cap. 64. A caza exp. cunicula, apud Theophr. lib. 3. de caus. pl. ¶ Item quod super corpus quasi verrucula eminet, ut dictum est in θυμῷ.

Composita.

Ἀγροθυμῷ, ἢ ἐξ ἡ ἀγροῦ & fero animo praeditus, Hefych.
 Ἀθυμῷ, qui animum despondet, qui deiecto est animo. q. d. ca-rens animo. Exp. etiam, anxius. Apud Plat. pol. 5. exp. meroore affectus. Aliquando opponitur τῷ ἀφροθυμῷ, ut apud Xenoph. Pæd. 5. ¶ Item non animosus, pusillanimus. Apud Aristotelem Poll. 7.

Ἀθυμῶς, (q. d. absque animo deiecto, anxie. Xenoph. Pæd. 3. apud Isoct. in Pan. ἀθυμῶς δὲ καὶ θυμῷ, despondere animum. Apud Xenoph. ἀθυμῶς ἔχων ἀφροῦ τῷ θυμῷ φιλῶν κτήσιν, del-petro de comparandis amicis.

Ἀθυμῶς, animi defectio, tristitia, anxietas, desperatio. Aethio. in Ctel. ἡ τῶν ἰσχυρῶν ἀθυμῶς ἐστὶν ἄνθρωπος. apud Xen. Pæd. 1. opponitur τῷ ἀφροθυμῷ, alacritati.

Ἀθυμῶς, animum despondeo, animum sum deiecto, animi alacritate defectus sum. item animo concido, animum ab-icio. Interdum absolūtē, ut Isoct. in Eu. g. Interdum cum dat. ut Dem. Phil. 1. ἡ ἀθυμῶς τῶν πραγμάτων, non oportet animum despondere ob praesentem rerum statum. Et cum accu. ut Thuc. lib. 6. ἡ ἀθυμῶς τῶν ἀρχῶν, καὶ ἀθυμῶν τῶν τειλοῦν, apud eundem lib. 7. ἀθυμῶν ὄντων ἡ ἀθυμῶς exp. timo. Sic apud Soph. ἀθυμῶν ἀθυμῶν, &c. timo ne, vel angor metu ne, &c. Et cum preposit. ὄντων, ut Isoct. in Panath. ἡ ἀθυμῶς τῶν ἀθυμῶν.

Ἀθυμῶς, ἡ ἀθυμῶς, idem cum ἀθυμῶς, Hefych.

Ἀθυμῶς, ἡ ἀθυμῶς, anxius, meroore affectus, apud Suid.

Decomp. Ἐξ ἀθυμῶν, penitus defici animo, exanimati.

Κατὰ θυμῶν, animo concido & labasco. Xen.

Ἀποθυμῶν, idem quod ἀθυμῶν, Bud. in epist. (si od. ἡ ἀποθυμῶν, mol. stus, ut ἐπὶ τῷ ἀποθυμῶν, apud He-

βερθυμῶν, graueret animo affectus. Synes. ep. 44. & Plutarch. in Alexand.

Βερθυμῶν, animus graueret affectus, animi exgritudo. Plut.

Βερθυμῶν, grauato animo fero, indignor. App. & Plut.

Γλυκυθυμῶν, dulcedine animum afficitos, ut γλυκυθυμῶν ἐπὶ θυμῷ, somnus animo grauis. Item delicatus, qui nulla non dulce-dine animum efficitos: in malam partem. Luc. in Hermog.

¶ Item placido & miti animo praeditus. Il. v.

Γλυκυθυμῶν, animi suauitas, animi dulcedo. Synes. ep. 57. & 79. Et in malam partem pro delicis seu voluptatibus animi. idem Syn. ep. 101. Item ignauia & inertia que laborem respuit. apud Plut. & Plat. de leg. Item animi placiditas & q. dulcedo, clementia. Plut.

Γυναικοθυμῶν, qui muliebri animo est.

Γυναικοθυμῶν, muliebri animo, muliebriter. Polyb.

Δακρυθυμῶν, animum moedens seu remordens, ut δακρυθυμῶν ἀ- γῶν, idem quod θυμῶν ἀγῶν. Δακρυθυμῶν, idem, ut δακρυθυμῶν ἀγῶν, apud Atheo. lib. 3.

Διθυμῶν, animorum dissensio, dissidium, discordia. Hefych. h.

Διθυμῶν, doctus animi, qui animum in duas quasi partes scis- sum habet. Hefych.

Διθυμῶν, graueret animo affectus, idem quod βαρυθυμῶν. Ari- stot. in Probl. & Soph. in Aiace, & Elect.

Δυσθυμῶν, expro animo, cum animi meroore. Plut. in Fab.

Δυσθυμῶν, animi meroor. Aristot. in Probl. Plut. in Artor. he- rodian. lib. 6. & 8.

Δυσθυμῶν, animum despondeo. Plut. in Tim. Δυσθυμῶ- νας, sum expro animo, ex Eurip. [sicificens.]

Ἐαθυμῶν, qui animo propto est, alacer, vel ex animi affectu pro-

Ἐαθυμῶν, ex animo, proimpre alacriter. Phil. de vita Mos. li. 1. herodian. lib. 4. & alibi passim. Item irato & infenso animo apud eundem, lib. 3.

Ἐαθυμῶν, animi promptitudo. [opp. ἀθυμῶν.]

Ἐαθυμῶν, in quo animus est, animosus. Aristot. polit. 7. cap. 7. vbi

Ἐαθυμῶν, in animo verso seu voluto, animo concipio, animaduerto. Itē confidero, expedo, reputo. Cū genit. Xen. apomn. 1. Θυμῶν ἐν ἐμῷ τῶν ἀθυμῶν, sic & Isoct. ad Phil. & alibi. Cum accu. Thuc. lib. 2. ἀθυμῶν ἐν ἐμῷ τῷ θυμῷ, sic & apud Dem. in Mid. apud Isoct. & alios.

Ἐαθυμῶν, τὸ animi conceptus, sensum vel sensus. ut apud Alcicid. Isoct. & Halicarn. ¶ Item species argumentationis de qua Aristot. pr. an. lib. 3. cap. 20. Item sententia oratoria. Vide Aristot. in Rhet. 1. & Hermog. 3. item Cic. in top. & Quintil.

¶ Exp. etiam commentum: item inuestum, seu memorabile in- uentum, apud Xen. ἀθυμῶν πολλὰ ἀξίον.

Ἐαθυμῶν, constans enthymemate seu enthymematis, aut enthymemata continens: ut ἀθυμῶν ἐν ἐμῷ τῷ θυμῷ, Ari- stot. quibus enthymemata adhibentur. Et ἀθυμῶν ἐν ἐμῷ τῷ θυμῷ, Hermog. peridus enthymemate con- clusa. ¶ Item acer in argumentationibus & argutus orator, apud Aristot.

Ἐαθυμῶν, ex animi sententia, item libenter.

Decomp. Ἐαθυμῶν, v. ὅ, qui non est ἐπὶ θυμῷ ἐν θυμῷ, animo ingratus. Ponitur pro ἀθυμῶν. Eulath.

Ἐαθυμῶν, animo deficiens, animo defectus, seu quem animus deficit.

Ἐαθυμῶν, animi defectio, animi deliquium Plut. in Alex. & Alex. Apul. probl. lib. 2.

Ἐαθυμῶν, animo deficio seu deficio. Dioc. li. 3. cap. 36.

Μακροθυμῶν, (q. d. longanimis) lenis, clemens, cui opp. ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, item patiens, patienti animo tolerans Epigr. Μακροθυμῶν, patienter, in quo animo. A. G. cap. Μακροθυμῶν

Ἐαθυμῶν, commentationibus, argutolum dictum. Gell. lib. 5. Ἐαθυμῶν, commentationibus pleni.

Ἐαθυμῶν, cogitatio, consideratio. Item commentatio. Thuc. cyd. lib. 1. & Naz.

Ἐαθυμῶν, promptus, ad excogitandum solers.

Ἐαθυμῶν, v. ὅ, qui in animo est, qui animo nostro obser- uatur, & de quo cogitamus Od. 5. Soph. in Trachin. ¶ Item a-

nimo religionem creans. Antiph. in Apol. Sic ἐαθυμῶν ποιῶν, apud Thuc. rem in religionem vertentes seu trahentes.

Quidam exp. rem pro ominosa habentes.

Ἐαθυμῶν, cogitatio. Thuc. [suspectus.]

Ἐαθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, apud Poll. & Suid. Ἐαθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, [Decomp.] enthymemata enthymematis addi- tum. Hermog. Et ἐπὶ ἀθυμῶν, ac ἐπὶ ἀθυμῶν, de enthymematis vnus ad alterum adiectio.

Ἐαθυμῶν, sunt coronæ: quæ quoniam sub collo supra pectus seu cor, quam animi sed in esse voluit, appendebantur, a θυμῶν, de uocatur putantur. Vide & in comp. ex θυμῶν.

Ἐαθυμῶν, cupiditas, desiderium. Plat. Apud Stoicos ἐπὶ θυμῶν, τῶν ἀθυμῶν, Cic. inter, libido puniendi. Apud Xen. apomn. 1. ἀθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, cupiditas cibi, famis. Dicitur ἐπὶ ἀθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, τῶν ἀθυμῶν, desiderio teneti rei alienius, Plat. ep. 7. Et ἀθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, Thuc. & ἀθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, (sequente genit.) cupiditatem seu desiderium afferre. Exp. & cupiditas est, fixata, libido.

Ἐαθυμῶν, cupio, concupisco, desidero. Cum genit. ut ἐπὶ ἀθυμῶν, τῶν ἀθυμῶν. Et cum infinit. ut ἀθυμῶν, ἀθυμῶν, id est μαχίθη, &c. Interdum peculiariter dicitur de amatorum cupiditate, ut apud Lyl. ἀθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, Athen. ἀθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, cupiditas, desiderium. apud Plat. & Plut. Ἐαθυμῶν, idem, apud Aristot. eth. 1.

Ἐαθυμῶν, desiderabilis, qui eiusmodi est ut desideretur. Apud Aristot. eth. 3. c. 10. ἀθυμῶν, exp. quæ desiderari solent.

Ἐαθυμῶν, q. d. desiderator, i. qui tenetur desiderio rei ali- cuius, cupidus. Rodiofus. Xen.

Ἐαθυμῶν, (q. d. desideratorius) ad desiderandum seu concupiscendum propensus, vel insitum concupiscendi facultatem habens seu propensionem quandam ad concupiscendum, apud Aristot. in fine lib. 1. ethic. exp. impellens ad concupiscendum. Ἐαθυμῶν, pro ἀθυμῶν, cupio. Poll.

Decomp. Ἐαθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, viciniam cupio vel opto. Item opto aduersus aliquem, i. aduersus alicui, optando idem quod ipsa optat. vnde Ἐαθυμῶν, expon. zelus, item, rivalis, apud Andocid. Dicitur etiam ἀθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, hac in re sum tibi competitor.

Καθυμῶν, concupiscens. [apud Platonem.]

Συνοθυμῶν, vna cupio. Συνοθυμῶν, conuulsus Ἐαθυμῶν, supra modum cupio, miti in modum cupio.

Ἐαθυμῶν, qui bono hilari & securo animo est. cui opp. ἀθυμῶν. Aristot. in Probl. Xed. Pæd. 6. herodian. lib. 6. Item qui beneuolo ac benigno animo est. Od. 5.

Ἐαθυμῶν, bono ac hilari animo, alacriter. Xen. Pæd. 1. & 2. & Synes. ep. 142.

Ἐαθυμῶν, bonus & hilari animus, seu animi hilaritas, securitas, animi tranquillitas.

Ἐαθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, bono & laeto animo sum. Item in mentis tranquillitate sum, apud Plut. ἀθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, bono ac hilari esse animo, seu alacrem esse & gaudio persulum. Xenoph. Hell. 7. Plutar. in Sert. & in Mario. & Aristot. Rhet. 2.

Decomp. ἀθυμῶν, q. d. pergaudeo, per quam laeto ac hi- lari animo sum, Basil.

Ἐαθυμῶν, bono seu equo animo sum in, vel ob.

Ἐαθυμῶν, mente praeditus, vel qui animi cupiditates coarctet. Od. 5.

Ἐαθυμῶν, benigno ac miti animo praeditus. Epigr.

Καθυμῶν, qui malo seu maleuolo animo est.

Καθυμῶν, maleuolentia, animus male affectus. Plut. in Lyo. Καθυμῶν, qui toleranti animo est, qui animi tolerantia omnia vincit. Od. 9. Apud Hesiod. in Theog. καθυμῶν, exp. pertinax.

Καθυμῶν, qui est in animo, animo obseruans. Il. v. 384. καθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, καθυμῶν, ne obseruaretur animo suo more.

¶ Item qui est ex animi sententia, animo grauis: apud Theog. & Synes. Huic oppon. ἀθυμῶν.

Καθυμῶν, ex animi sententia, item libenter.

Decomp. Ἐαθυμῶν, v. ὅ, qui non est ἐπὶ θυμῷ ἐν θυμῷ, animo ingratus. Ponitur pro ἀθυμῶν. Eulath.

Ἐαθυμῶν, animo deficiens, animo defectus, seu quem animus deficit.

Ἐαθυμῶν, animi defectio, animi deliquium Plut. in Alex. & Alex. Apul. probl. lib. 2.

Ἐαθυμῶν, animo deficio seu deficio. Dioc. li. 3. cap. 36.

Μακροθυμῶν, (q. d. longanimis) lenis, clemens, cui opp. ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, item patiens, patienti animo tolerans Epigr. Μακροθυμῶν, patienter, in quo animo. A. G. cap. Μακροθυμῶν

Ἐαθυμῶν, benigno ac miti animo praeditus. Epigr.

Καθυμῶν, qui malo seu maleuolo animo est.

Καθυμῶν, maleuolentia, animus male affectus. Plut. in Lyo. Καθυμῶν, qui toleranti animo est, qui animi tolerantia omnia vincit. Od. 9. Apud Hesiod. in Theog. καθυμῶν, exp. pertinax.

Καθυμῶν, qui est in animo, animo obseruans. Il. v. 384. καθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, καθυμῶν, ne obseruaretur animo suo more.

¶ Item qui est ex animi sententia, animo grauis: apud Theog. & Synes. Huic oppon. ἀθυμῶν.

Καθυμῶν, ex animi sententia, item libenter.

Decomp. Ἐαθυμῶν, v. ὅ, qui non est ἐπὶ θυμῷ ἐν θυμῷ, animo ingratus. Ponitur pro ἀθυμῶν. Eulath.

Ἐαθυμῶν, animo deficiens, animo defectus, seu quem animus deficit.

Ἐαθυμῶν, animi defectio, animi deliquium Plut. in Alex. & Alex. Apul. probl. lib. 2.

Ἐαθυμῶν, animo deficio seu deficio. Dioc. li. 3. cap. 36.

Μακροθυμῶν, (q. d. longanimis) lenis, clemens, cui opp. ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, item patiens, patienti animo tolerans Epigr. Μακροθυμῶν, patienter, in quo animo. A. G. cap. Μακροθυμῶν

Ἐαθυμῶν, benigno ac miti animo praeditus. Epigr.

Καθυμῶν, qui malo seu maleuolo animo est.

Καθυμῶν, maleuolentia, animus male affectus. Plut. in Lyo. Καθυμῶν, qui toleranti animo est, qui animi tolerantia omnia vincit. Od. 9. Apud Hesiod. in Theog. καθυμῶν, exp. pertinax.

Καθυμῶν, qui est in animo, animo obseruans. Il. v. 384. καθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, καθυμῶν, ne obseruaretur animo suo more.

¶ Item qui est ex animi sententia, animo grauis: apud Theog. & Synes. Huic oppon. ἀθυμῶν.

Καθυμῶν, ex animi sententia, item libenter.

Decomp. Ἐαθυμῶν, v. ὅ, qui non est ἐπὶ θυμῷ ἐν θυμῷ, animo ingratus. Ponitur pro ἀθυμῶν. Eulath.

Ἐαθυμῶν, animo deficiens, animo defectus, seu quem animus deficit.

Ἐαθυμῶν, animi defectio, animi deliquium Plut. in Alex. & Alex. Apul. probl. lib. 2.

Ἐαθυμῶν, animo deficio seu deficio. Dioc. li. 3. cap. 36.

Μακροθυμῶν, (q. d. longanimis) lenis, clemens, cui opp. ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, item patiens, patienti animo tolerans Epigr. Μακροθυμῶν, patienter, in quo animo. A. G. cap. Μακροθυμῶν

Ἐαθυμῶν, benigno ac miti animo praeditus. Epigr.

Καθυμῶν, qui malo seu maleuolo animo est.

Καθυμῶν, maleuolentia, animus male affectus. Plut. in Lyo. Καθυμῶν, qui toleranti animo est, qui animi tolerantia omnia vincit. Od. 9. Apud Hesiod. in Theog. καθυμῶν, exp. pertinax.

Καθυμῶν, qui est in animo, animo obseruans. Il. v. 384. καθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, καθυμῶν, ne obseruaretur animo suo more.

¶ Item qui est ex animi sententia, animo grauis: apud Theog. & Synes. Huic oppon. ἀθυμῶν.

Καθυμῶν, ex animi sententia, item libenter.

Decomp. Ἐαθυμῶν, v. ὅ, qui non est ἐπὶ θυμῷ ἐν θυμῷ, animo ingratus. Ponitur pro ἀθυμῶν. Eulath.

Ἐαθυμῶν, animo deficiens, animo defectus, seu quem animus deficit.

Ἐαθυμῶν, animi defectio, animi deliquium Plut. in Alex. & Alex. Apul. probl. lib. 2.

Ἐαθυμῶν, animo deficio seu deficio. Dioc. li. 3. cap. 36.

Μακροθυμῶν, (q. d. longanimis) lenis, clemens, cui opp. ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, item patiens, patienti animo tolerans Epigr. Μακροθυμῶν, patienter, in quo animo. A. G. cap. Μακροθυμῶν

Ἐαθυμῶν, benigno ac miti animo praeditus. Epigr.

Καθυμῶν, qui malo seu maleuolo animo est.

Καθυμῶν, maleuolentia, animus male affectus. Plut. in Lyo. Καθυμῶν, qui toleranti animo est, qui animi tolerantia omnia vincit. Od. 9. Apud Hesiod. in Theog. καθυμῶν, exp. pertinax.

Καθυμῶν, qui est in animo, animo obseruans. Il. v. 384. καθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, καθυμῶν, ne obseruaretur animo suo more.

¶ Item qui est ex animi sententia, animo grauis: apud Theog. & Synes. Huic oppon. ἀθυμῶν.

Καθυμῶν, ex animi sententia, item libenter.

Decomp. Ἐαθυμῶν, v. ὅ, qui non est ἐπὶ θυμῷ ἐν θυμῷ, animo ingratus. Ponitur pro ἀθυμῶν. Eulath.

Ἐαθυμῶν, animo deficiens, animo defectus, seu quem animus deficit.

Ἐαθυμῶν, animi defectio, animi deliquium Plut. in Alex. & Alex. Apul. probl. lib. 2.

Ἐαθυμῶν, animo deficio seu deficio. Dioc. li. 3. cap. 36.

Μακροθυμῶν, (q. d. longanimis) lenis, clemens, cui opp. ἀθυμῶν.

Ἐαθυμῶν, item patiens, patienti animo tolerans Epigr. Μακροθυμῶν, patienter, in quo animo. A. G. cap. Μακροθυμῶν

Ἐαθυμῶν, benigno ac miti animo praeditus. Epigr.

Καθυμῶν, qui malo seu maleuolo animo est.

Καθυμῶν, maleuolentia, animus male affectus. Plut. in Lyo. Καθυμῶν, qui toleranti animo est, qui animi tolerantia omnia vincit. Od. 9. Apud Hesiod. in Theog. καθυμῶν, exp. pertinax.

Καθυμῶν, qui est in animo, animo obseruans. Il. v. 384. καθυμῶν, ἡ ἀθυμῶν, καθυμῶν, ne obseruaretur animo suo more.

¶ Item qui est ex animi sententia, animo grauis: apud Theog. & Synes. Huic oppon. ἀθυμῶν.

Καθυμῶν, ex animi sententia, item libenter.

Decomp. Ἐαθυμῶν, v. ὅ, qui non est ἐπὶ θυμῷ ἐν θυμῷ, animo ingratus. Ponitur pro ἀθυμῶν. Eulath.

Ἐαθυμῶν, animo deficiens, animo defectus, seu quem animus deficit.

Ἐαθυμῶν, animi defectio, animi deliquium Plut. in Alex. & Alex. Apul. probl. lib. 2.

Ἐαθυμῶν, animo deficio seu deficio. Dioc. li. 3. cap. 36.

Μακροθυμῶν, (q. d. longanimis) lenis, clemens, cui opp. ἀθυμῶν.

